

de títols és qüestió de sobirania que no deu ni pot abdicar i que no hi ha d'haver diferències fonamentals d'ensenyança entre'ls establiments d'aquí i de Madrid, que lliuren aquests títols i quines assignatures i alumnes estan en intercanvis continuats i equivalents.

La Diputació no s'ha atrevit a la supressió, però destrueix les escoles, impeding el seu funcionament reglamentari. Ha mermat, misera i il·legalment, els seus pressupostos, contra lo convingut amb l'Estat en les concessions i ha posat els gastos més imprescindibles pagaders a voluntat.

Faltant també a la llei, el president ordena els pagaments, avantposant sous de nomenaments nous i lliures, subvencions, dietes, gastos de representació, etc., tots ells aplaçables, als preferents i inaplazables, segons la llei, de les escoles oficials.

Resulta, d'aquests abusos i de l'enormitat relativa de personal nou de la Diputació, Mancomunitat, dietes a dojo, representacions, automòbils, quilomètrics, etc., etc., que la Diputació s'ha atrassat també enormement i les escoles oficials superiors en vergonyosa indigencia, no cobren els seus misers pressupostos. Mai, en mig segle, s'havia arribat a tant en aquestes ensenyances.

A l'escola d'arquitectura, per exemple, de 47,000 pessetes que l'hi havia de donar l'any passat la Diputació, n'hi ha quedat a deure més de 18,000. Del pressupost corrent, després de més quatre mesos de començar l'exercici, no l'hi ha donat un cèntim: se deuen quatre mesades als catedràtics; se deuen 6,600 pessetes de material i altres conceptes de l'any passat i tot lo d'aquest any. A l'actualitat el deute a aquella escola per la Diputació puja a 30,600 pessetes i n'ha de donar fins a més de 71,000 pessetes en lo que falta d'any, i semblantment en les demés escoles.

Aquest estat deplorable han tingut d'exposar-lo les juntes de les escoles oficials als ministres de quins depenen elles i la Diputació. Els ministres de la Governació succesius, senyors Sánchez Guerra i Alba, van aturar i esmenar la legalitat, els pressupostos actuals i han demanat quins eren els gastos pagats i perquè no's satisfien aquests, preferents i inaplazables. La Diputació no ha contestat oficialment; oficiosament ha contestat que no tenia diners, perquè'ls pobles, Barcelona especialment, no la pagaven; d'igual manera interrogat l'arcalde passat de Barcelona, va manifestar les dificultats en que's trobava la ciutat, especialment per haver-se més que duplicat en pocs anys el contingent provincial.

Per a mostra del criteri econòmic de la Diputació en aquestes difícils circumstancies, n'hi ha prou amb dir que en el nou pressupost va aprovar un cop la partida d'un milió tres cèntims cinquanta mil pessetes per un Seminari de psicologia, amb laboratori anexe d'experimentació. Aquesta partida l'ha tirada a terra el Ministeri... però n'hi queden moltes altres, psicològiques, pedagògiques y psiquiàtriques, semblantment injustificades.

Els reparos posats per les Escoles a aquesta orgia financiera, han tret fóra de sí als interessats en ella o que d'ella esperin. Un d'ells m'ha excomunicat políticament per haver intervingut en la seva contenció.

Desde fa molts anys no soc ni tinc càrrec en cap societat política, ni tant sols lleigeixo els seus periòdics. El doctor psiquiàtric que assisteix, en la hora de la mort, a la degenerada Unió catalanista i el president de la Diputació

que'l mena, tenen tant dret a excomunicar-me a mi com jo al Kaiser o al Czar de Russia. No combrego en la comunió de aquests ni d'altres bisbatons, ni he tingut abnegació per a enafegar-me en les llurs doctrines polític-socials i abomino de la moral dels seus procediments.

Vaig sortir per sempre més, ja fa setze o disset anys, de l'Unió Catalanista, qualificat de traïdor a la Patria, per haver rebut la carta del general Polavieja, que, en representació d'altres persones, ofería a Catalunya la Diputació única, el concert econòmic, el port franc, la autonomia universitària... I ara, al servei retribuit de la misera Mancomunitat, el president d'aquella «Unió» protestant m'excomunica des de fóra.

El nou delictes contra Catalunya consisteix en haver treballat, en compliment de deures del meu càrrec, per a conservar a Barcelona el privilegi de les Escoles superiors tècniques oficials que la Diputació té acordat suprimir, i haver obtingut, junt amb tot el professorat de totes aquestes Escoles i el senador que les representa, la promesa de que ja que la Diputació no les paga, les mantindrà l'Estat pel seu compte, assimilant-les en tot amb les respectives de Madrid i pagant-les molt més i millor que no fa el cos provincial.

Barcelona, 1 maig de 1916.

Lluís Coménec i Montaner

LOCALES

«ECO» DE ÚLTIMA HORA

Un, dos, tres, ¡ahora va bien!

«Tres eran, tres, las hicas de Elena», etc., etc.

Siempre dije que Serra y Dachs, era un guaso... guasón.

«La «Festa de l'Unitat Catalana», ha despertat, a Granollers, fonda alegría».

Y únicamente la exteriorizan los señores Coma, el autor de *L'home funest* y otro.

Si llegan a substituir el *bou a la doba*, por las clásicas *barres de porc amb all i oli*, apostamos las *claraboies* del autor de *L'home funest*, a que el *idem* no falta.

¡Qué lástima que no lo supiera en Poll

El pasado martes se efectuó el enlace de la bella y distinguida señorita María Sala y Corbera, con nuestro queridísimo amigo don Ricardo Albreda.

Deseamos a los novios toda suerte de prosperidades en su nuevo estado.

Un verdadero éxito constituyó el festival benéfico que en obsequio del «regiseur» del «Mundial Cine» don Cándido Corominas, tuvo lugar el pasado miércoles, en el que tomaron parte las aplaudidas canzonetistas Pilar Zaragoza, Hermanas Padilla; la genial Felisa Flores, Antofita Sabatier y los Zari-Zar.

Hemos recibido para su inserción la siguiente nota que en atento B. L. M. nos remite el Presidente de la Cámara Agrícola del Vallés don Salvador Dachs.

«La Cámara Agrícola Oficial del Vallés está organizando en su local una «Exposición Monográfica del Pájaro».

Se inaugurará el jueves próximo y estará

abierta durante ocho días. El día del mercado de la Ascensión se celebrará el solemne acto de clausura, del que daremos detalles oportunamente.»

En el Casino de Granollers fué puesto en escena, el pasado Domingo, por la compañía Ballart-Marsal, el drama en tres actos de don José Echegaray «Mariana», mereciendo generales aplausos la acertada interpretación de que fué objeto.

Hoy han celebrado su primera comunión los alumnos que asisten a las escuelas de esta villa.

SECCIÓN OFICIAL

Alcaldía de Granollers

De conformidad a lo establecido en las Ordenanzas municipales, queda prohibida la extracción de letrinas, sea en cajas o barrabales, desde las seis de la mañana a las diez de la noche.

Los infractores de esta disposición incurrirán en la multa de tres pesetas.

Granollers 15 de Mayo de 1916.

El cobro del segundo y último plazo de las cuotas superiores a 20 pesetas del reparto de Consumos de 1915, tendrá efecto desde el día 20 al 31 de este mes, en la oficina de la recaudación de contribuciones, plaza de la Corona, número 6.

Finido dicho término, se procederá ejecutivamente contra los morosos.

Granollers, 18 de Mayo de 1916.

Establecida por R. O. de 15 enero de 1903 la vacunación obligatoria de los menores de dos años y la revacunación de los que tienen de diez a veinte, y estando también encargadas las autoridades locales del exacto cumplimiento de dicho servicio, esta Alcaldía, de acuerdo con los señores médicos municipales, hace público que, a contar desde el día 20 próximo, de once a doce y media de la mañana, se practicará gratuitamente dicho servicio en los bajos de la Casa Consistorial.

Conocidas las sensibles consecuencias originadas por la viruela y facilidad de evitarla mediante dicho procedimiento, espera que el vecindario sabrá aprovechar las facilidades que se procuran, coadyuvando así a una obra de interés particular y de higiene pública.

Granollers, 18 de Mayo de 1916.

Vicente Vidal acude ante el Excelentísimo Ayuntamiento de mi presidencia, solicitando autorización para instalar un motor eléctrico, de un caballo de fuerza, en la casa número 13 de la plaza del Ganado, para mover un aparato destinado a amolar y vaciar navajas.

Lo que he dispuesto hacer público, para que dentro el término de diez días puedan presentarse las reclamaciones que sea crea oportunas contra la expresada petición.

Granollers, 18 de Mayo de 1916.

El Alcalde

F. Torras Villá

IMP. DE E. GARRELL : GRANOLLERS